

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Magdalenæ amores honestat dum facit suos. 25

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*De Moyse scriptum
quod fuit homo mi-
tissimus, Heliam ve-
ro superioris ingenii
hominem scriptura
describit.*

*Respondens Petrus
dixit. Domine bo-
num est nos hic esse.
Vis faciamus hic tria
tabernacula, tibi
unum, Moyse unum,
& Heliam unum.*

*Aspectu enim illo
docent Patres inten-
disse Christum, suos
ad tolerantiam in-
citare.*

*Ibi enim eos Christus
reliquerat, & de illis
nulla Petro cogita-
tio.*

*Et ecce, vox de nube,
Hic est filius meus
dilectus, &c.*

*Ipsi enim etiam caeli
peribunt, tu autem
permanes.*

Inter mitem, & severam animam medius;
Male deliberare non potest.
Habet hinc unde accendatur ad poenam,
Illinc unde incitetur ad veniam,
Petri oculos spectaculum hilarat,
Non item aures colloquium.
Odiosa de excessu mentio,
Ubi tam beata statio est.
Decernens aliis tabernaculum, oblitus est sui,
Nisi suum credidit, quod Christo cessisset.
Arguitur tamen nescisse quid diceret,
Qui inde disponderetur ad requiem,
Unde Deus
Accendere illum intenderat ad laborem,
Injurius bono, quod ad tres solum arctaret,
Diuturniorem voluptatis usuram non meruit,
Cujus in pattem
Relictos in Montis radice socios non vocaret.
Attonitis nova oritur in nube serenitas,
Et bono contentis praecipitur in meliora pro-
gressus
Datur axioma de Caelo
Auditum Christum utilius, quam spectari.
Asportat omnes importunus fragor delicias,
Experientur vel in ipsis oblectamentis,
Quae a Deo sunt,
Evanescere quoque omnia, praeter auctorem.

ELOGIUM XXV.
MAGDALENÆ AMORES HONE-
STAT, DUM FACIT SUOS.

Luc. cap. 7.

*Cum discubisset in
domo Pharisei, ecce
mulier, qua erat in
Civitate peccatrix,
&c.
Stetit enim retro post
Christum.*

Parce sumptibus, Pharisee,
In Convivio tuo Christus
Pascendus est dape non tua:
Providit ille sibi post se symbolum suum,
Et in areanae famis solatium,
Nobilem de venatione sua feram adduxit.

Affueta

Affueta insidari hominibus fœmina,
 Insidias nectit & Deo.
 Ne sedentis iudicia toleret,
 Occupat recumbentem,
 Et huiuscemodi violentiæ avidum
 Capillis irretiens,
 Licet se apud illum non deposuerit,
 Quia tamen servator omnium est,
 Repetit ab illo se perditam.
 Conscia graveolentiæ Spiritus sui,
 Non ausa sine antidoto lectissimi odoris accedere,
 Adhuc procul à Dei naribus retro se sistit
 Phaleras, & suæcos exosa jam discipula veritatis,
 Nullo ultra cultu corporis dissimulans
 Maculas mentis,
 Liberam se à Nugarum servitio
 Soluta vinculis proficitur in Coma.
 Contemplata quid fecit,
 Renuit moderari quid faciat.
 Ultro confessa se fauciam.
 Quæ cum unguentis properaret ad Medicum
 Pia quærit impudentia sanitatem.
 Ut accipiat gaudia
 Felici commutatione dat lacrymas,
 Et Agricultura Sanctorum,
 Plantas, à quibus fructum salutis decerperet,
 Eliquato per oculos irrigat corde.
 Quæ diu male ambulaverat,
 Vestigia recta doceri Sanctis quærit à pedibus.
 Silentio explicans plura, quam voce potuisset,
 Fletus, & oscula
 Fidosa affectus sui habet interpretes.
 Amores Magdalena non exiit, sed mutavit.
 Seu de Virginibus una non esset,
 Sumpsit tamen oleum secum,
 Et ne excludi posset à nuptiis,
 Sese sponsi pedibus alligavit.
 Miratur Pharisæus venientis audaciam,
 Magis tamen indulgentiam admittentis.
 Seno tamen per parabolam Monitus discit.

C 3

Exem. & quævis est mulier.

*Venatus illam fuerat
 telis charitatis suæ,
 & venabulo Verbi
 sui, quod est penetra-
 bilis omni gladio.
 Ingressus Domum
 Pharisæi discubuit,
 & ecce mulier, &c.
 Luca 2. v. 37.*

*Chrysol. serm. 93.
 Non ad stantem non
 ad sedentem ausa
 venire peccatrix:
 discumbenti retro se
 sistit.
 Christus venit colli-
 gere perditam, ut ser-
 varet.*

*Attulit alabastrum
 unguenti, & stans
 retro secus pedes
 ejus.
 Coma vincula, indi-
 cium servitutis, so-
 luta libertatis.*

*Gregor. in Evang.
 Vulnerata enim erat
 amoris telo.*

*August. lib. 50. ho-
 mil. 23.*

*Et lacrymis capite
 rigare pedes ejus, &
 capillis suis tergebat,
 & osculabatur.*

*Curara adhaerit pe-
 dibus Christi.*

*August. ubi supra.
 Explicans hæc cordis
 affectus, ideo inter-
 pretes eorundem.*

*Petr. Chrysol. serm.
 93. Mulierem fide-
 disse oleum, alio
 Evangelista referente
 cognovimus.*

*Videns Pharisæus,
 ait, hic si esset propheta
 sciret usque qua*

*Duo debitores evant
quidam fœnerato-
ri &c.*

*Fides tua te salvam
fecit, vade in pace.*

*Aristippus excusa-
tus olim se quod
nimis se dimitteret
Dionysio, respondit
culpam esse Diony-
si, qui haberet aures
in pedibus.*

Exemplum quod improbasset,
Sibi ad imitationem propositum, non ad censuram.

In pace dimittitur,

Quæ se ipsa triumphata

Jam non haberet hostem quem vinceret.

Auditi à Christo qui vis,

Quo cum situ alloquaris, attende.

Haber & ille aures in pedibus.

Cælestis creditor totum debitum charitate com-
pensat,

Et ad incrementum totius fœnoris,

Amoris solius exigit, & requirit usuram.

ELOGIUM XXVI.
SAMARITANÆ SALUTIS FON-
TES APERIT.

Joan. cap. 4.

*Venatio Christi in
meridie usque adeo
laboriosa, qualis.*

*Id est à Judæis, ad
Samaritanos.*

*Fatigatus ex itinere
sedebat sic supra fon-
tem: erat autem
hora quasi sexta.*

*Dicturus enim illi
erat: quinguo viros
habuisti, & nunc
quem habes, non est
tuus vir.*

*Mulier, da mihi bi-
bere, & non dixit de
aqua putei.*

*Quomodo, tu Judæus
cum sis, bibere à me
poscis, qua sum mu-
lier Samaritana.*

Venationem Hominum

Ut omnium laboriosissimam scites,

In ea ipsemet fatigatus est Deus.

A popularibus in Alienigenas migrans,

Quia Charitati suæ violentum erat hoc iter,

Ingentes in eo vires attrivit.

Ferenti semper secum ardores suos,

Hora omnis quasi sexta est, & meridies.

Alieno pudori magis consultum volens,

Quam famæ suæ,

Arcana Mulieri scelera detesturus,

Captata emendi cibi occasione,

Testes omnes amovit.

Sitis solatium non ab Hydria,

Sed ab anima haurientis expectans,

Rogat haustum aquæ,

Pro quo det fluvium Gratia.

Non impetrat tamen à fœmina,

Quæ in supplice suo

Originem magis, quam necessitatem attendit.

Miratur quod à Samarite petat Judæus;

Quanto mirari justius licuit, quod & Deus?

Excusat